

Проблеми з наповненням бюджету та величезні виплати, що чекають Україну в 2013 році по зобов'язанням перед міжнародними фінансовими організаціями безперечно змушують фіскальні органи шукати нові джерела поповнення бюджету. Боротьба із «сірими» зарплатами, масовий пошук здавачів квартир в Києві та зобов'язання їх сплатити податки на доходи та інші заходи боротьби з «дрібною рибою» сьогодні стають популярними серед урядовців. Нещодавно голова Державної податкової служби Олександр Клименко зазначив, що «Ми також зробили аналіз даних про реєстрацію підприємств на фізичних осіб. Як виявилось, деякі люди в Україну вносять до статутних фондів десятки мільйонів гривень, але при цьому показують офіційний дохід у 10 тисяч гривень». Пошук резервів для поповнення бюджету йде повними ходом. Водночас, українська практика має одну значну проблему, яка називається вибіркоче правозастосування.

«Всі звірі рівні, але деякі з них більш рівніші».
Знаменитий Оріулівський афоризм як найкраще підходить до оцінки української дійсності. В той час, коли в одних хочуть оподаткувати все що тільки можливо, то до інших, більш поважних та захищених, справа не доходить. Або широка громадськість не володіє інформацією про успіхи фіскальних органів в сфері оподаткування доходів «великої риби».

Більше того, цьогорічні зміни в процедурах державних закупівель, що обмежують конкуренцію при обранні постачальників товарів та послуг для ряду важливих підприємства економіки країни, можливість «засекречення» декларацій про доходи та витрати з боку державних службовців під видом захисту їх від втручання в особисте та сімейне життя та інші подібні українські виключення з правил, дають підстави вважати, що закон не буде однаковим для всіх. Звідси виникає логічне питання, яке було породжене ще в роки «помаранчевої» революції – якщо багаті не хочуть ділитися з бідними, то для чого це все? Особливо

гостро таке питання стає, коли економіки знаходиться далеко не на підйомі.

Фонд суспільної безпеки проводить власний моніторинг суперечностей між «скромними» доходами деяких державних службовців та зовсім «нескромним» їх стилем життя та споживання.

Дякуючи нещодавнім виборам та бажанням бути обраними за будь-яку ціну, на поверхні опинилося багато цікавої інформації. Найсвіжіша інформація може викликати у багатьох хіба що сміх крізь сльози.

До [декларації про доходи](#) депутата від Партії регіонів Антона Яценка за 2011 рік виникає багато питань не лише у співробітників ФСБ. Загальна сума річного доходу депутата від Партії регіонів, а зараз вже і переможця мажоритарника, 35 річного Антона Яценка за 2011 рік склала 248 тисяч гривень. З цієї суми 213 000 склала заробітна плата, 35 тисяч - матеріальна допомога. Також, згідно з декларацією, у Яценка і його сім'ї немає ніяких транспортних засобів. На банківських рахунках депутата є 544 тисяч гривень.

В той же час, дохід членів його сім'ї склав 3 104 000 грн. З них 987 000 гривень - це дивіденди та проценти, 773 тисячі - дохід від передачі майна в оренду, а 2 329 000 - подарунки, призи, виграші. У власності самого Яценка житла чи земельних ділянок немає. Зате сім'я депутата володіє житловим будинком площею 611 квадратних метрів. Цікаво куди подівся парк дорогих автомобілів, що були раніше у шанованого парламентаря.

**От і виникає риторичне питання, що робити з такою рівністю перед законом?
Перевірка законності отримання доходів не повинна бути вибірковою!**